

BILAG 3

Historien om Harald Blåtand og Poppo (4.-9. klasse)

Widukind, af Corvey, død efter 973, var en tysk munk og historieskriver. Widukinds krønike, Res Gestae Saxonicae, omhandler saksernes historie frem til Widukinds egen samtid. I værket findes den berømte skildring af Poppo's jernbyrd og Harald Blåtands dåb. Krøniken findes i dansk oversættelse med titlen Sachserkrønike, hvor nedenstående kilde er hentet fra.

Danerne var fra gammel Tid Kristne, men tjente ikke desto mindre Afguderne efter Hedningskik. Nu hændte det en Gang, at der ved et Gilde, hvor Kongen var tilstede, opstod en Trætte om Dyrkelsen af Guderne, idet Danerne paastod, at Kristus nok var en Gud, men at der ogsaa var andre Guder, der var større end han, da de lod Menneskene se langt større Tegn og Undere end Kristus. Herimod vidnede en Klerk, der nu har viet Gud sit Liv, en Biskop ved Navn Poppo, at der var en eneste sand Gud og Fader og Helligaand, medens Afguderne var Dæmoner og ikke Guder. Kong Harald, om hvem det siges, at han var ivrig efter at høre, men sendrægtig i at tale, spurgte ham nu, om han var villig til at bevise denne Tro paa sig selv, hvortil Poppo uden Tøven svarede ja. Kongen lod saa Klerken sætte under Opsyn til Dagen efter, og da det var blevet Morgen, lod han et stort, tungt Stykke Jern ophede og bød Klerken bære det glødende Jern for den katolske Tro. Den Kristi Bekender greb uden vaklen Jernet og bar det saa længe Kongen bestemte, fremviste saa sin Hånd, der var uskadet, og overtødede saaledes alle om den katolske Tros Sandhed. Derover vendte Kongen sig, besluttede at ære Kristus alene som Gud og bød de Folk, han herskede over, at forkaste Afguderne, og han viste senere Præsterne og Guds Tjenere skyldig Ære. Men ogsaa dette maa med Rette regnes din Fader til Ære, da det skyldes hans Iver, at Kirkerne og Præstestanden er kommen til saa megen Ære i disse Egne.